

tientens ret. Og der er det udvidede frie sygehusvalg netop det, der gør, at ventelisterne bliver kortere og kortere.

Hvordan regionerne prioriterer, kan være forskelligt fra region til region. Jeg siger bare, at regionerne har serveretten og kan bestemme, om de vil behandle patienterne på eget sygehus, eller om der er nogle, de vil sende over til et andet sted efter 1 måned.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører. Undskyld. Der var ikke markeret op til talerstolen, men det skal ikke skille os ad. Jeg gør lige opmærksom på, at den grå knap kun er til teknikeren. Det er, så teknikeren kan se, hvem han skal koble ind. Man skal markere op til formanden, så formanden også er klar over, at man ønsker ordet.

Hr. Karl H. Bornhøft får nu ordet for en kort bemærkning.

Kl. 14:43

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg er glad for, at man kan lære noget hver dag. Det er jo det, der gør livet værd at leve. Jeg vil så også sige med det samme, at det i hvert fald ikke var ministerens indledning til det her, der gjorde livet værd at leve. Men fordi ministeren er så grov i sin form, vil jeg spørge ministeren: Når han giver til kende, at ingen i oppositionen er kommet med nogen forslag i forbindelse med finansloven til forbedring af det her område, er han så ikke bevidst om, at der er et forslag fra SF om 200 mio. kr. om året som opstart til en national handlingsplan?

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det sundhedsministeren.

Kl. 14:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det kan jo hvile på min uvidenhed, men nej, det var jeg ikke klar over.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 14:44

Karl H. Bornhøft (SF):

Så har ministeren også lært noget i dag.

Det andet er, at når ministeren giver til kende, at det forslag, vi behandler i dag, er det samme som det, Socialdemokratiet har fremsat tidligere, så er det, jeg gerne have ministeren til at svare

på, om det er det tidligere forslag, han ikke har læst, eller forslaget i dag. For ellers kan man ikke komme til den konklusion. Så vi vil gerne vide, hvad det er for et forslag, ministeren ikke har læst.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det sundhedsministeren.

Kl. 14:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Der er ingen af forslagene, vi ikke har læst.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er der ikke flere korte bemærkninger til ministeren. Så er det Venstres ordfører, og det er fru Birgitte Josefsen.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Birgitte Josefsen (V):

Det værste, en borger, der pludselig bliver patient, kan udsættes for, er at blive indlagt. Det ved vi faktisk fra en række spørgsmål rettet til patienter. Vi tror, at patienterne føler sig aller mest trygge, når de er indlagt og omgivet af fagpersoner i hvide kitler, men sådan er det ikke. De fleste vil helst blive i vante omgivelser.

Grunden til, at jeg fremhæver dette, er, at det nu i flere omgange er blevet beskrevet, at alt for mange ligger i hospitalssenge, når de ikke skal ligge der, fordi de er færdigbehandlede, og specielt på de medicinske afdelinger bliver alt for mange indlagt, uden at der grund til, at de bliver indlagt. Det ved vi faktisk fra udsagn fra en række overlæger.

De seneste opgørelser fra Sundhedsstyrelsen fortæller, at 9.500 færdigbehandlede patienter optog sengepladser på hospitalerne i 2007. 64 pct. af de 9.500 lå der i under 1 uge og 36 pct. i over 1 uge. Hvis vi skal sige det på en helt anden måde, optog færdigbehandlede faktisk sengepladserne i gennemsnit 9,4 dage; altså 9.500 borgere optog sengepladser i 9,4 dage mere, end det var nødvendigt. Hvis de 9.500 færdigbehandlede kom hjem eller derhen, hvor de hører til, ville det jo skabe et meget, meget stort rum også på de medicinske afdelinger. Vi ved, at mange af de færdigbehandlede faktisk optager sengepladser på de medicinske afdelinger.

Jeg synes, det er et etisk spørgsmål, som er værd at tage fat i, for der er ikke nogen, der har lyst til at bo i en hospitalsseng med et natbord som den eneste ejendel.